

Forpligtelser. Derfor har mit Parti givet Tilslutning til, at et noget mindre Beløb, end der oprindeligt var Tale om, nemlig 400 000 Kr., stilles til Socialministerens Raadighed til Hjælp for saadanne Kasser. Det er klart, at der nødvendigvis i Loven maatte opstilles Betingelser for saadan særlig Hjælp til bestemte Kasser, og de Betingelser, som er stillet, gaar da ud paa, at Aarsagen til, at de paagældende Kasser ikke længere kan opfylde deres Forpligtelser, maa være den ekstraordinære Krise, og endvidere, at det maa ved en Erklæring fra Arbejdsdirektøren bevises, at de Vanskeligheder, man er kommet ud i, ikke har deres Aarsag i, at Kasserne har opkrævet mindre Kontingent, end hvad man maatte regne med paa det daværende Tidspunkt som fornødent til at sætte Kasserne i Stand til at opfylde deres Forpligtelser.

De ærede Medlemmer Hr. Kragh og Hr. Christmas Møller har givet Udtryk for, at den Maade, hvorpaa § 1 er affattet, ikke skulde give Sikkerhed for, at Statens Midler først blev anvendt, naar Nødvendighed var til Stede. Dette kan de ærede Medlemmer dog ikke mene. I Paragraffen er det utrykkelig sagt, at Betingelsen er, at Kasserne har maattet opbruge opsparede Reserver i et saadant Omfang, at Kassen overhovedet udsættes for Fare. Deri ligger selvfølgelig, at den højtærede Minister ikke vil kunne bruge den Bevilling, der ved denne Lov gives ham, medmindre de paagældende Kassers Økonomi er i Fare. Under de to Maaneders Forhandling, der har fundet Sted angaaende Lovforslaget, har Forholdet i øvrigt udviklet sig saaledes, paa Grund af, at Krisen er trukket ud, og paa Grund af, at Arbejdsløsheden stadig er forstærket, at mange arbejdsløse helt har opbrugt al vedtægtsmæssig Hjælp og al ekstraordinær Hjælp. Det drejer sig her om 6 000—7 000 arbejdsløse, og man tør nok sige, at disse 6 000—7 000 arbejdsløse er de ulykkeligst stillede af vore Medborgere i dette Øjeblik, og jeg tror, at det staar alle klart indenfor alle Partier, at vi her har en afgjort Pligt til at hjælpe. Derfor er der nu i Lovforslaget indsat en Bestemmelse om, at der gives disse arbejdsløse Lejlighed til at opnaa ekstraordinær Understøttelse igen i Vintermaanederne indtil 1. Maj, og dette vil for Statskassens Vedkommende betyde en forøget Udgift paa 300 000 Kr. ved Siden af, at det tillige vil betyde en Udgift af 300 000 Kr. for Arbejdsløshedsfonden. Det ærede Medlem Hr. Kragh gik i sin Argumentation mod dette Forslag ind paa den Tankegang, at der herigennem rokedes ved det forsikringsmæssige Grundlag

for Kasserne, men det er jo ganske urigtigt, idet det utrykkelig ved den Affattelse, Paragraffen har faaet, er fastslaaet, at naar de paagældende Medlemmer igen i Henhold til de Vedtægter, som er gældende for Kasserne, faar Ret til vedtægtsmæssig Understøttelse, saa hører selvfølgelig den midlertidige ekstraordinære Hjælp op, og de paagældende Medlemmer gaar igen tilbage paa det forsikringsmæssige Grundlag, som er skabt ved Arbejdsløshedsloven og ved de Vedtægter, som er affattet i Henhold dertil.

Den Maade, hvorpaa Lovforslaget nu er affattet, betyder da, at Lovforslaget er ændret til at blive Forslag til en ren Kriselov, en midlertidig Supplering af den gældende Lov, i Erkendelse af, at den Krise, vi i Øjeblikket har i vort Samfund, er af et saadant Omfang og har en saadan særlig Aarsag, nemlig den danske Valutas Stigning i Værdi med 40 pCt. i Løbet af to Maaneder — altsaa en Begivenhed af ekstraordinær Karakter —, at ingen kan have ventet, at den gældende Arbejdsløshedslovgivning vilde være i Stand til paa alle Punkter at opfylde de Krav, en saadan Tilstand vilde medføre. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Kragh nu anførte, at den Arbejdsløshed, som vi havde i 1922, var lige saa omfattende og lige saa langvarig som den Arbejdsløshed, vi nu er inde i. Ja, det har det ærede Medlem Hr. Kragh Ret i. Men det ærede Medlem havde det den Gang som Minister saa behageligt, at han kunde understøtte fra Statskassen i Stedet for alene af Arbejdsløshedsfonden, og vi ved, at det ærede Medlem ogsaa benyttede sig deraf og endogsaa betalte Arbejdsløshedsunderstøttelser, der gik ud over det, der i Øjeblikket betales til de ekstraordinært arbejdsløse. Da gik det altsaa let, fordi det ærede Medlem havde direkte Forbindelse med Statskassen, men saadan er det ikke i Øjeblikket, da Fonden endnu har Midler til Raadighed.

Maa jeg til Slut sige, at naar man ser paa de to ærede Oppositionspartiets Stilling i denne Sag, forekommer det mig, at den i det hele politisk set er overordentlig karakteristisk. De to Partier benægter ikke Nødvendigheden af at hjælpe. De tør ikke sige, at de 6 000—7 000 Mennesker, der overhovedet ingen Hjælp har, ikke skal hjælpes, nej, det skal bare ske paa en anden Maade. Vi har desværre ikke set, paa hvilken Maade man tænker sig, det skulde ske. Overfor den foreslaede særlige Hjælp til Kasserne benægter man ikke, at disse Kasser ikke vedblivende vil kunne opfylde deres Betingelser. Ja, det ærede Medlem